

FEHMİ SALIK
HECE VEZNİ ŞİİR YARIŞMASI BİRİNCİSİ
RUMUZ: ÇİTLEMBİK

PİR'İMİN BAHÇESİ

Dün gece düşümde Pir'imi gördüm
İki kırmızı gül uzattı bana
Tutup o gülleri yüzüme sürdüm
Kokusu yayıldı o an dört yana

Tam Önüme çıktı bir güzel bahçe
Bin bir çeşit bitki, renkler iç içe
Üstünde adları yazılı Türkçe
Bir huzur veriyor gezen insana

Pir'im, söze durdu o hoş diliyle
Bahçeyi gösterdi bana eliyle
Kılavuzum oldu yaşlı haliyle
Buyurdu ki uyuyanlar uyana

Dedi "Bu benimdi yüzyıllar önce
Armağan eyledim yaşlıya, gence
Bulunmaz bir nimet herkese bence
Onda gezen sahip olur irfana"

Öyle bir bahçe ki bulunmaz tadı
Kapıda yazılı her meyve adı
İster padişah ol, istersen kadı
Bu bahçe gerekli yoksula, Han'a

Ağaçlar çok yakın, ara bir karış
Birinin üstünde yazılı “barış”
Bir diğesindeyse “güzele varış”
Selam çakıyorum bunu yazana

Sağımda yükselen ağacın kolu
Üstünde yazılı “dürüstlük yolu”
Dedim bir de dönüp göreyim solu
Mademki dalmışım ben bu ummana

Her yer gani gani, yoktur sefalet
Gördüğüm bir gerçek, değil hayalet
Çınarın birinde parlar ADALET
Herkes benim gibi bakan bakana

Benim ulu Pir'im, işte bu zaman
“Halk'a ilet” dedi yazdı bir ferman
“Benim öğretimdir yaraya derman
Buna uyan girmez zarar/ziyana

Çağınız kirlendi, dünya bozuldu
Yerküre dağıldı, tuzla buz oldu
Sayısı bilinmez mezar kazıldı
Doymadınız gitti dökülen kana

Adaletin şavkı ak saçlarımda
Dürüslük tohumu avuçlarımda
İnsan sevgisidir gözuçlarımda
Sözüm vardır teraziyi tartana

Adalet bağdaşmaz kuru niyazla
Dürüstün işi yok arsız yobazla
Gerçeği söyleriz çalınan sazla
Selam olsun sesimizi duyana...”

Ne yazık düşümden erken uyandım
Bir sıcak ter bastı tutun ki yandım
O gece kendimi cennette sandım
Pir’imin ardından seslendim ona

“Pirlerin pirisin, yoksula yoldaş
Adalet kapısı, dürüslükte baş
Seni anlasaydık Pir Hacı Bektaş
Bunca bela yayılmazdı cihana...”

SON